

**МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ
ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**90-річчю Дніпропетровського
державного аграрного
університету присвячується**

МАТЕРІАЛИ

II міжнародної науково-практичної інтернет-конференції

"Аграрна наука XXI століття: реалії та перспективи"

ТОМ № 3

**28 лютого – 1 березня 2012 року
м. Дніпропетровськ**

УДК 001:63

Аграрна наука ХХІ століття: реалії та перспективи [Текст] матеріали ІІ міжнародної наук.-практ. конф. – ТЗ. – Дніпропетровськ, 28.02.2012-1.03.2012: тези доповідей / [редкол.: Л.А. Запара (відпов. ред.) та ін.]. – Дніпропетровськ: ДДАУ, 2012. – 80 с. – В надзаг.: Міністерство аграрної політики та продовольства України, Дніпропетр.держ.агр.унт.

Посвідчення УкрІНТЕІ № 130 від 23.02.12

Учасники конференції:

- ФГБОУ ВПО "Великолукская ГСХА"
- Гродненский государственный аграрный университет
- Херсонський державний аграрний університет
- Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини
- Уманський національний університет садівництва
- Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана
- Львівський національний аграрний університет
- Харківський національний аграрний університет ім. В.В. Докучаєва
- Донецький державний університет управління
- Сумський національний аграрний університет
- Новокаховський гуманітарний інститут ВНЗ ВМУРоЛ „Україна”
- Інститут права Міжрегіональної Академії управління персоналом
- Миколаївський державний аграрний університет

Організатор конференції:

Навчально-науковий інститут економіки Дніпропетровського державного аграрного університету

Схвалено до друку Вченою радою навчально-наукового інституту економіки ДДАУ

Напрямки:

- Інформаційні системи і технології в сільському господарстві
- Проблеми управління та нормативно-правове забезпечення аграрного виробництва
- Інноваційні методи і технології в педагогічному процесі аграрних ВНЗ

План проведення конференцій навчально-науковим інститутом економіки ДДАУ у наступному навчальному році:

- **Жовтень 2012 р.** "Забезпечення сталого розвитку аграрного сектора економіки: проблеми, пріоритети, перспективи";
- **Лютий 2013 р.** "Молоді науковці-аграрники: традиційні й нові аспекти досліджень";
- **Березень 2013 р.** "Аграрна наука XXI століття: реалії та перспективи".

Електронна адреса confdsau@gmail.com

- створення в регіоні комплексу науково-учбових закладів аграрного напрямку з технопарковою структурою. Остання повинна займатися підтримкою підприємництва в АПК, просуванням сучасних технологій, підготовкою аналітиків та аудиторів;
- створення на базі науково-учбових освітніх комплексів системи інформаційно-консультаційного сервісу АПК регіону.

ЕКОЛОГІЧНА СКЛАДОВА У ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ В АГРАРНИХ ВНЗ

Тетяна Чайка, здобувач

Науковий інститут інноваційних технологій та змісту аграрної освіти
Миколаївського державного аграрного університету

Погіршення екологічного стану навколишнього природного середовища вимагає змін у підготовки фахівців для аграрного сектора. Перш за все, необхідно реформувати екологічну освіту в аграрних ВНЗ з урахуванням екологічних законів, закономірностей, наукових принципів, технічних та технологічних нововведень, що комплексно діють в біологічній, технологічній, економічній і соціальній сферах. При цьому, збалансований, екологічно безпечний (гармонійний) розвиток повинен бути базисною, вихідною ідеєю, методологічною основою екологічної освіти згідно з міжнародними вимогами, ґрунтуватися на національних здобутках, традиціях, культурі та враховувати загальнолюдські цінності, ідеї гуманізму, демократії, вдосконалення самої людини.

Розвиток екологічної освіти має відбуватись на основі синтезу трьох основних підходів (тенденцій), що існують сьогодні: тенденції формування сучасних екологічних уявлень, тенденції формування нового ставлення до природи і тенденції формування нових стратегій та технологій взаємодії з природою.

Екологічна освіта розглядається, як неперервний процес, що охоплює всі вікові, соціальні та професійні групи населення і ґрунтується на таких принципах:

- системність, систематичність і безперервність, що забезпечують організаційні умови формування екологічної культури особистості між окремими ланками освіти, єдність формальної і неформальної освіти населення;
- орієнтація на ідею цілісності природи, універсальності зв'язків всіх природних компонентів і процесів;
- міждисциплінарний підхід до формування екологічного мислення, що передбачає логічне поєднання й поглиблення системних природних знань, логічне підпорядкування різнобічних знань основній меті екологічної освіти;
- взаємозв'язок краєзнавства, національного і глобального мислення, що сприяє поглибленому розумінню екологічних проблем на різних рівнях;
- краєзнавчий принцип екологічної освіти має бути вдосконалений і покладений в основу;
- конкретність та об'єктивність знань, умінь та навичок;
- поєднання високопрофесійних екологічних знань з високоморальними загальнолюдськими цінностями, синтез природничо-наукових та соціогуманітарних знань [1].

Сучасна екологічна освіта має базуватися на обов'язковості вивчення конкретно визначеної кількості, обсягів природничих і гуманітарних дисциплін на різних ступенях на-

вчання і чітко визначеній оптимальній кількості понять і термінів на кожному рівні освіти, узгодженості і ясності щодо основних екологічних понять та термінів.

Отже, у навчальні плани освітньо-професійних програм з підготовки бакалаврів необхідно для всіх спеціальностей ввести вивчення сучасних наукових теорій, спрямованих на екологізацію економічної діяльності: економіка довкілля, екологічна економіка, фізична економія, зелена економіка тощо.

Економіка довкілля (environmental economics – англ.) – це підгалузь економіки, що зосереджує увагу на екологічних проблемах (забруднення, негативні зовнішні ефекти, оцінювання неринкових послуг довкілля), та ефективному розміщенні – процесі розподілу ресурсів для виробництва різних товарів і надання послуг.

Екологічна економіка (ecological economics – англ.) бере до уваги окремі теоретичні положення економіки довкілля, вивчає шляхи вибору раціональних способів виробництва матеріальних благ в умовах обмежених природних ресурсів, необмежених потреб та нестабільних (динамічних) умов природного життєвого довкілля [2].

Зелена економіка (green economics – англ.) виходить насамперед з того, що економіка є компонентом природного довкілля, в межах якого вона функціонує, і базується на трьох аксіомах: а) неможливо безконечно розширювати сферу впливу людини в обмеженому просторі; б) неможливо вимагати задоволення безконечно зростаючих потреб в умовах обмежених ресурсів; в) всі процеси на поверхні Землі є взаємопов'язаними.

Фізична економія, започаткована французькими фізіократами у другій половині XVIII ст. і продовжена українськими вченими С.А. Подолинським, В.І. Вернадським і М.Д. Руденко, досліджує відповідність процесів господарського буття об'єктивним законам природи.

Таким чином, сьогодні для забезпечення гармонійного і стійкого розвитку сільського господарства та економіки України, формування екологічної культури необхідно забезпечити своєчасний перехід вищої аграрної освіти від традиційної до екологічної.

Бібліографія

1. Концепція екологічної освіти України, затверджена Рішенням Колегії МОН України № 13 /6-19 від 20.12.01 // Міністерство освіти та науки України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.osvita.irpin.com/viddil/v5/d33.htm>.
2. Туниця Ю.Ю. Еко-економіка і ринок: подолання суперечностей. – К.: Знання, 2006. – 314 с.

КОМУНІКАТИВНА СПРЯМОВАНІСТЬ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ В АГРАРНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

С.М. Амеліна, професор

Дніпропетровський державний аграрний університет

Загальної комунікативної спрямованості навчального процесу в аграрному ВНЗ можна досягти, застосовуючи такі форми організації навчальної діяльності студентів, як рольові й ділові ігри, дискусія, диспут, робота в групах, проектна діяльність, кейс-метод. Вказані форми сприяють формуванню ціннісних і морально-духовних орієнтацій майбутніх аграріїв, адже вони передбачають їхню активну взаємодію один з одним і викладачем, рівноправні партнерські відносини, толерантність і повагу у ставленні до

ЗМІСТ

ІНФОРМАЦІЙНІ СИТЕМИ І ТЕХНОЛОГІЇ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Рябіна Н.П., Лавренко С.О. Прогнозування врожаю розсадних томатів за краплинного зрошення на півдні України	3
Васильєва Н.К. Моделювання розвитку сегментів кластеру сільського господарства Дніпропетровщини	5
Герасимова І. Роль методів візуалізації інформації у навчанні	7
Карамушка О.М. Розвиток вітчизняного насінництва в умовах глобалізації та фінансової кризи	9
Келюх О.О. Роль ІТ-технологій у побудові аграрного сектору економіки	10
Мироненко О.А. Інновації електронного документообігу та звітності під час вступної кампанії до вищих навчальних закладів України	12
Мороз С. Використання marketing analytic в агромаркетингу	15
Мостова А.Д. Логістична підтримка розвитку сільськогосподарських підприємств зернового підкомплексу	17
Никитченко О. Проблеми розробки і керування ІТ-інфраструктурою	18
Самарець Н.М. Інформаційні технології економетричних досліджень	20
Харченко Є.М. Застосування MS EXCEL у базах даних харчових технологій	22
Чистякова В. Системний аналіз – основа агроекологічних досліджень	25
Чорна Н.О. Візуалізація даних та комп'ютерні технології	27
Шрамко І.І. CRM – системи, як сучасний напрям автоматизації обробки економічної інформації	29

ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ ТА НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АГРАРНОГО ВИРОБНИЦТВА

Світовий О.М. Управління інноваційними процесами в рослинництві	31
Сигида Н.О., Браценко Л.М. Проблеми управління інноваційним розвитком в системі аграрного виробництва	32
Курильців Р.М. Управління ризиками землекористування	34
Циферова Н. Механізм державно-правового регулювання агропромислового комплексу	36
Запара Л.А. Нові форми організації і управління підприємством	38
Величко О.П. Логістичне управління та управління логістикою	40
Гаркавий В.В. Управління змінами як необхідний елемент менеджменту	43
Горобець Н.М. Матеріальне стимулювання як фактор підвищення продуктивності праці	45

Карасьов О.П. Показники та взаємодія понять результативності та ефективності в системі менеджменту підприємства	46
Ляшенко О.А. Лізинг персоналу	48
Нечипоренко К.В. Особливості управління транспортними перевезеннями в сільському господарстві	50
Сиченко О.О. Соціальна відповідальність державних органів влади як повноправна складова концепції соціальної відповідальності	52
Тропін В.В., Тропіна О.М. Правове регулювання комерціалізації об'єктів права інтелектуальної власності у рослинництві	54

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ І ТЕХНОЛОГІЇ У ПЕДАГОГІЧНОМУ ПРОЦЕСІ **АГРАРНИХ ВНЗ**

Ананьєва М. Інтерактивне навчання як один із прогресивних методів у педагогічному процесі університету	56
Дашевська Л.М. Подолання психологічного бар'єру в процесі навчання іноземних мов з використанням інноваційних механізмів мовної діяльності	57
Турчіна С. Інноваційний розвиток освіти: аграрний аспект	59
Чайка Т. Екологічна складова у підготовці фахівців в аграрних ВНЗ	61
Амеліна С.М. Комунікативна спрямованість навчального процесу в аграрному університеті	62
Кірюхіна М.В. Європейська інтеграція в галузі вищої освіти	64
Когут В.М. Мовний етикет у професійному спілкуванні	66
Кулько В.А. Основні аспекти адаптації молоді до навчальної діяльності в аграрному університеті	67
Курбатова Ю.В. До питання розвитку професійного становлення майбутнього агронома у контексті вітчизняного та зарубіжного педагогічного досвіду	69
Резунова О.С. Формування професійно значущих компетентностей майбутніх фахівців	71
Стукало О.А. Особливості формування мовленнєвої компетенції майбутнього фахівця-агрія	73
Чорнобай В.Г. Творча діяльність – успішна особистість	74